

Sedro Casademont

PRECIO: 15 CTS.

la galleria

REVISTA **SEMANAL**

sumario

LES PARAULES DE SALVATELLA.—D'UNA VIDA UN CONTE, per JAUME TARRADAS.—RELLISCANT, per J. BUCH.—QUI EM COMPRA EL COR...!, (Sardana), per S. TRULLOL PLANA.—RAMBLEJANT, per KOLIN.—ESPECTACLES, per DON SERVANDO.—ESPORTS.—SANT PERE DE RODA, FULLETO per ANTONI PAPELL.—BIBLIOGRAFIA, per P. P.—NOTAS.

AÑO II

Núm. 16

FIGUERAS

Miércoles

19 Marzo 1930

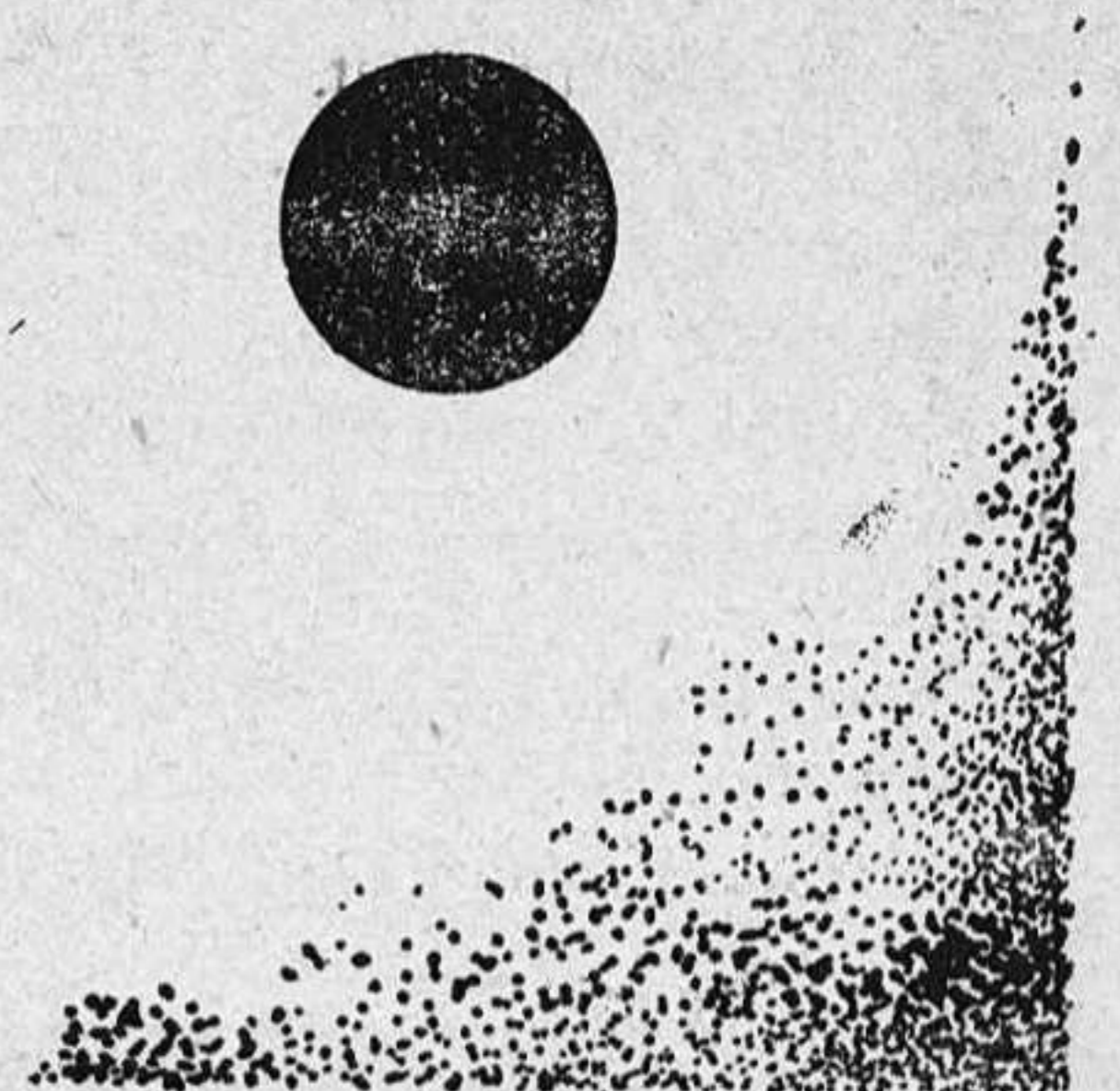
Redacción y Administración
MURALLA, 4

Centro de Venta y Suscripción:
Libreria Batllósera, Ingenieros, 3.

IMPRESA

PER TOTA MENA DE TREBALLS DEL RAM

IDEAL

Les paraules de Salvatella

Don Joaquim Salvatella, és un producte de casa. Si no per naixença, per temperament, per educació, per convivència i per sentiment. Es un empordanès, cal reconèixer-ho, fet i pastat.

Ell haurà tingut les seves errades que en diu històriques, ell serà avançat o retratat, segons el volguem veure, però ell és un empordanès lleial. No ho ha pas desmentit mai, ni amb paraules ni amb fets. Potser si algú hauria volgut que no en fos, però ell n'és.

I ja sabeu quina és aquesta qualitat que és tant empordanesa: la franquesa. En Quimet, com li diuen encara els seus amics d'aquí, ha sigut franc, molt franc, massa franc i tot si voleu. Les seves declaracions del dimarts (premsa del dimecres), tenen molt més abast, moltíssim més abast, al nostre entendre, que les tan voltejades,—de les que nosaltres no en poguem parlar,— del Sr. Sánchez Guerra.

Poden, com ell reconeix clarament, costar-li fins i tot la seva carrera política. Però a ell que li importa això si les ha pogut cantar clares. I això és lo que més val d'ell, això és lo que el fa empordanès. Recordem que siguent ministre quan els abalots de Granada amb Lachica, ell se va decantar del costat del poble perquè aquest tenia raó i protestava d'un cacic; i llavors, en aquell temps, tots sabem que els cacics eren la voluntat nacional, eren el sufragi i ho eren tot. Més o menys disfressats amb casaques que anaven del més extrem dretisme al més roig esquerrisme, per tot arreu s'imposaven. I un ministre que s'aixequés contra els cacics era tota una gesta gairebé gloriosa per lo gallarda. I no obstant D. Joaquim Salvatella sapigué protestar.

Doncs ara, encara més romànticament, amb un lirisme super-realista n'ha cites quatre de fresques, que a molts no els hi hauran plagut, però que estan molt bé per la seva realitat.

Abans del cop d'estat, del «pronunciamiento», tot eren blasmes, vertaders renecs contra la política que s'estilava; vingué el cop de mà de Primo de Rivera, i vinga aplaudiments, palmes, satisfacció, nova era per tothom, sense distinció de classes ni partits. Sinó repassem, per corroborar-ho, la premsa de aquella època. Cau el govern Dictador,

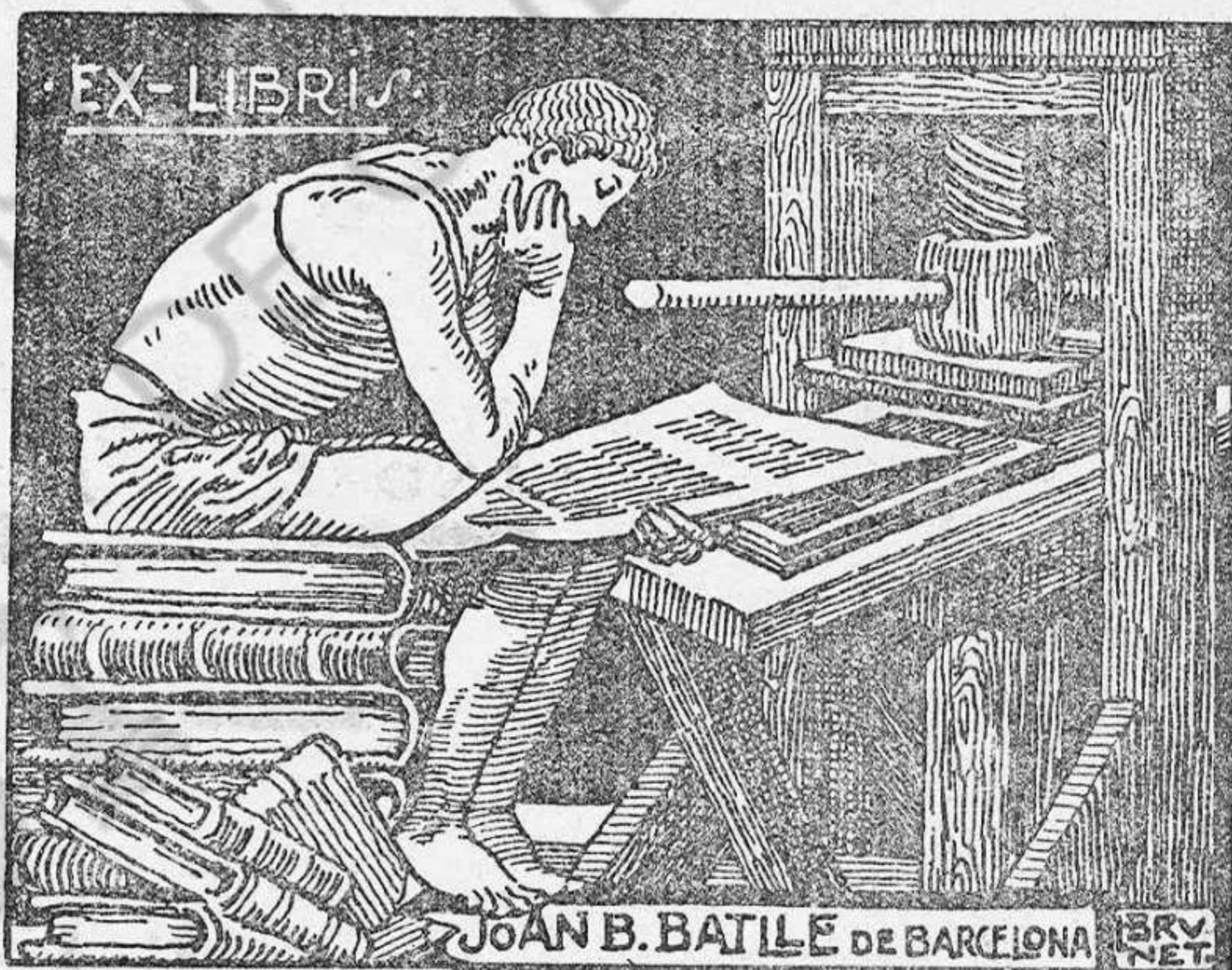
no el Directori que s'esmunyí, i tot són renecs, patacades, cop de pedres, làpides rompudes, etz., etz. Certament la disbauxa de la majoria que féu la política d'en Primo va ésser atroç, terrible; tant, que va posar a Espanya de boca terrosa. Però això és una lliçó, una tremenda lliçó, que cap aprofitem. Fixem-nos ara només. Tòt són anhels i correïsses per tornar als càrrecs o abastarne de nous. Què n'hi ha es podreixen?, què es podreixin!; el cas és arribar aviat nosaltres, i si pot ésser els primers. Això és ben lamentable; això és ben trist i vergonyós. Es una senyal que ens diu que el poble espanyol, pobret, està malalt i ben malalt.

Què vol dir aquesta lleugeresa? On són l'equanimitat i el punt d'honor i la justa mida?

Això és el que ha declarat D. Joaquim Salvatella. Pels republicans fou un trànsfuga, però, i el temps que eren de monarquisme com diu Sánchez Guerra; i l'ànima de tots, o de molts, on parava?

Perxò avui D. Joaquim diu força clar que el nostre país es masell, que camina sempre amb el cap enrera, i això fa que sovint, ben sovint, massa sovint, ensopegui. Nosaltres no li aplaudirem pas que sigui monàrquic, no li aplaudiríem tampoc que es digués republicà, però li elogiem i li estimem, perquè és ço que val més, la seva franquesa empordanesa.

El món hauria d'ésser així. FRANC-FRANC - FRANC.

De la Colección Ex-libris. - Dibujo de D. Lorenzo Brunet

L'ART D'EMBELELLIR-SE

per JOAN PALOL

En totes les èpoques i en tots els llocs, pesi les crítiques de la gent que es diu sencera, ha sigut preocupació constant de totes les dones el fer-se més belles i atractives. No és nou com hem dit i apuntat aquest art d'embelliment, sinó molt al contrari, parteix de la més remota antiguitat i fins podem

afirmar que l'època present no és pas en la que més afecció han tingut les dones per l'ús de les potingues de tocador, que vulgues, no vulgues, les fa més atraients i ens acaba per fer perdre el cap.

Fem una mica d'història.

En els antics imperis d'Orient, les

CLINICA DENTAL

Ll. Coll de Cendra

Odontòleg

Casades de Còdol, 15 pral.

FIGUERES

classes privilegiades vivien en el luxe i els plaers més refinats; en els dorats caps hel'lenis on se rendia a la forma el cult de vertadera divinitat; en la Roma imperial entre el faust i dissolució d'aquella època, els artificis de tocador arribaren a uns refinaments que avui ens asombraria.

L'Índia i l'Àrabia, països de les flors meravelloses, l'encens, la mirra, etc..., suminstraven mils penetrants perfums. Els fenicis, les seves celebrades matèries colorants qual fama ha arribat fins a nostres dies.

En els banquetes grecs, cada convidat, home o dona, és presentava completament tenyit i perfumat, posant a cada part del cos un perfum diferent de l'altre.

Roma en la seva època primitiva féu ben poc cas d'aqueixos refinaments, però quan les costums austeres d'aquest poble perderen llur rudesia, la seva afeció al luxe i els refinaments materials foren més accentuats encara que en el poble grec.

Es tenyien els cabells de ros—com avui dia—amb vinagre barrejat amb terres de propietats adequades, i no solsament era aquest el color adoptat, sinó molts altres segons la noció de bellesa de cadascú. Prova de ço que anem dient és que hi ha disposicions romanes que obligaven a les dones públiques a tenyir-se el cabell de ros per estar-lis prohibit portar-lo negre. Era corrent també l'ús del carmí per les galtes i llavis així com altres matèries per dissimular arrugues i altres defectes de la vellor, doncs amb aquest enemic hi han lluitat totes les dones de totes les edats.

Hi havia en l'Imperi perfumistes de moda—com els nostres d'avui dia—que pot dir-se monopolitzaven aqueixa indústria; aquests ajudats per els perruquers d'allavors, manicurs i altres "artífexs" completaven la tasca de fer

trontollar l'integritat del cervell dels romans.

En l'Edat mitjana, època del feudalisme, de lluita i de misticisme, la vida canvia radicalment, les comunicacions amb Orient foren més difícils i l'ús de les potingues anomenades, molt més restringit.

Més tard el Renaixement i les expedicions de cristians a Orient, ensenyaren als pobles europeus la vida sensual i voluptuosa d'aquells pobles, despertant-los-hi els gustos per les ciències i les arts, propagant també la forma de fer resaltar la bellesa de les dones mit-

jançant l'ús dels perfums cosmètics i altres substàncies oloroses. Després fou Maria Antonieta a França qui va posar més en boga les costums que anem descrivint.

A Anglaterra, a la reina Isabel va tocar-li el torn de posar més de moda la costum d'embellir-se artificialment, éssent tal l'èxit assolit i els abusos comesos, que el Parlament anglès, amb la seva serietat característica, a l'any mil set-cents i pico, publicà el següent decret:

"Tota dona de qualsevol edat, rang o condició que sigui, soltera o viuda, que des d'aqueixa data engany, sedueixi o indueixi al matrimoni a qualsevol subdit de S. M. mitjançant l'ús de perfums, cabells postïços, pintures o altres cosmètics, portant cotilles d'acer, sabates de taló alt i caderes postïces, incorrirà en les penes vigents contra la bruixeria i demés maniobres d'engany, declarant-se nul el matrimoni i sense cap efecte".

Ens abstenim de fer comentaris sobre les conseqüències actuals que tindria la vigència d'aquest decret.

Però ara... les dones tenen vot.

Soneto a Purita Pintor

por PEDRO BELLOSTAS

Me encargaron ayer, graciosa Pura,
que estos catorce versos escribiera
y que en los mismos definir debiera
la gracia de tu mágica figura.

Dijéronme también que la ternura
de tu alma en los presentes trasluciera,
y que grabada en los mismos se viera
de tus hermosos ojos la dulzura.

No hallando en el magín para el soneto
frases que definiesen tu hermosura,
he resuelto del modo más escueto
poner un adjetivo que asegura
la gracia de tu espíritu discreto,
y hallándole, le pongo. Y es: ternura.

Se encarga de repartir programas, invitaciones, prospectos, circulares, esquelas y en general toda clase de reclamos a precios módicos.

PEDRO PUIG

Subida Castillo, 31

Figueras

EL PRESENTE NÚMERO HA SIDO
SOMETIDO A LA PREVIA
CENSURA GUBERNATIVA

RADIO ATWATER KENT

Enchufable a la corriente Ⓞ Funciona sin Antena y sin Tierra

PIDA UNA DEMOSTRACIÓN GRATUITA EN SU PROPIA CASA

a Fotografía **TORT**

Monturiol, 18

FIGUERAS

Caamaño, 17

Venta de Gramófonos y discos: La Voz de su Amo, Odeón y Parlofón

Artículos Fotográficos: Kodak, Agfa y Gevaert

Fàbrica d'articles de
Lampisteria i Llauneria

Silveri Navarra

ESPECIALITAT AMB TOTA CLASSE DE
LLUMS PER A GAS ACETILENO

Venta al major i detall Sucursal a Llansà

Perelada, 17

FIGUERES

La Ferreteria ANDREU SUÑER
Placeta, 5 i Girona, 25 li ofereix

LAVABOS

calitat estrangera, a

85 Pessetes

Grans existències d'Articles Sanitaris a preus
sense competència. —Concessionari del
«Consorcio del Plomo en España»

Garage Citroen = Calle 28 de Mayo, 17-Travesía carre- tera Madrid a Francia-Distancia 50 m.

Taller de reparaciones garantizadas a precios módicos (Garage)
(Tél. 15) Stock Citroën y Agencia de Autos Taxis de Alquiler

ESPORTS

La jornada del darrer diumenge

Els bisbalencs foren vençuts pels nostres jugadors, que es volgueren refer de la migrada actuació del partit jugat amb L'Escala : Altres partits

Glosari d'esports

Després d'un campionat, sempre ve costa amunt haver de fer el glosari. Sembla que hom ha gastat les forces pels partits de l'emoció i ja no queden temes que puguin despertar l'interès. Però, vaja, fent un esforç sempre se'n troba un de rera-segat. Avui, doncs, parlarem de la moral esportiva.

Generalment, invariablement quan un equip no té la solvència necessària per a presentar-se en partit públic, és quan es mostra més incorrecte amb el públic i quan perd més aviat el domini en si mateix.

Així que veiem que un equip acusa desmesuradament l'àrbitre d'haver-los fet perdre un partit perquè els va tocar aquell offside imaginari o va deixar de tocar un penalty als contraris, o anular un gol... ja diem: Aquest equip no té solvència.

I menys mal quan es limiten a protestar de les faltes de l'àrbitre quan ja ha finit el partit i cerquen aquests atenuants per a disculpar la derrota entre els seus amics. El pitjor és que a voltes, quan un equip no té solvència, en el moment àlgid del partit es creu veure's atropellat per una falta i llavors sense encomenar-se a Déu ni al diable, creient aquell manament prou responsable de tot el que pugui esdevenir, es llensen a la deriva tots plegats i consenten—en lloc de volguer reparar aquella falta amb un màxim esforç—en que l'equip es vegi batut considerablement per un score anormal, aclaparador i desprestigiós, que, amb totes les disculpes que s'hi vulgui donar, no s'aconsegueix més que obtenir com a pagament un lleuger somriure de l'afecionat que escolta l'odisea.

No se si m'hauré fet entendre. Ara ho diré diferentment i amb dugues paraules per a que tothom sàpiga de que va.

El reserva unionista va anar a Camallera, i després de mantenir-se en bon terreny durant tota la primera part—la qual finalitzà amb un empat a 1 gol—per llençar-se a la deriva, comportà tornar a Figueres amb un 9 a 2 en contra. I això no s'ho mereix l'Unió, ni els figuerencs. Quan

els jugadors vesteixen uns colors, han de deixar la personalitat a casa i sortir al camp amb un sol nom comú: L'Unió Sportiva.

AL CAMP LOCAL

A les ordres d'en Medina, l'equip unionista s'alineà de la següent manera:

Brú

Santamaria - Noguer

Medina - Bosch - Madern

Jordà I - Mas - Felip - Pinadell i Jordà II.

La Bisbal, actualment compte amb un equip força superior al que jugava el campionat; de segur que si durant éll, haguessin format el mateix equip, haurien conquerit una classificació molt més notable de la que no han aconseguit.

Sobressurten per damunt del conjunt, Balansà, Serra i Muní.

Els nostres tingueren una tarda regular, ni bona ni dolenta, això féu que el partit resultés força entretingut.

Arbitrà, com ja hem dit, en Medina, que ho féu força bé; un petit incident entre éll i el defensa bisbalenc Serra, féu que deixés el pito a mans de Raurich.

Aconseguiren els gols, 2 en Bosch i l'altre en Mas, els dels locals; i Balansà el de l'honor de La Bisbal.

Es distingiren en Madern, Bosch i Brú.

Diumenge vinent, molt probablement, començarà el campionat de Catalunya de Lliga Amateur.

Cal que els nostres jugadors es donguin compte del que representaria en aquests moments per l'Unió Sportiva i per Figueres, el poguer conquerir el títol de campions de Catalunya, cosa que no és pas gens impossible. Una mica de força de voluntat, bona disciplina i amunt i crits.

A vosaltres jugadors de l'Unió Sportiva, us toca demostrar que a Figueres encara queden dignes successors d'aquell equip que havia sembrat el pànic arreu de Catalunya i ádhuc alguns llocs d'Espanya.

Podeu conquerir el títol de la mateixa manera que heu conquerit el de la Província. Recordeu l'anada a Santa Coloma. Doncs imagineu-vos-la multiclada per tot Figueres si ho aconseguiu.

A ROSES

Diumenge passat en el camp del Roses, es jugà un partit amistós entre l'equip local i la Penya Erato de Figueres; però com amistós res es veié, els de Roses com que ereu a casa seva jugaven com volien, junt amb l'àrbitre "arissaven" als de l'Erato d'un modo escandalós; el públic, com que la majoria eren rosincs, es mostrà més escandalós encara.

La primera part s'acabà amb el resultat de 2 a 1 a favor del Roses.

MUEBLES

FIGUERAS

Començà la segona, i els de l'Erato jugaven amb ganes d'empatar, dominant sempre, lograren fer el segon tanto, quedant empatats a 2 gols.

Pocs moments abans d'acabar el partit es tirà un free-kick contra el Roses que fou gol però s'anul·là. L'àrbitre, veient que estaven empatats, allargà el partit un quart, deixant que els de Roses fessin tota classe de brutícies i arbitrarietats, per a poder aconseguir el gol de la victòria; però fou al revés, els figuerencs amb una arrancada marcaren el gol de desempat, siguent també anulat.

El partit acabà amb empat de 2 gols, els de la Peña Erato foren marcats per en Clarà. Em de dir que els figuerencs, jugaren bé, amb fe i ganes de guanyar; ensenyant com es juga a fútbol i demostrant la seva tècnica de joc.

A LLERS

Mentre repassaven als del Roses, la Peña Erato, el reserva d'aquest club, aconseguia guanyar al Llers F. C. per 2 a 1.

A CABANES

El passat diumenge, tingué lloc a dit poble, un interessant partit entre els Estudiants del Monturiol i la U. S. Cabanes. Guanyaren els figuerencs per 3 a 1, obtinguts per Caramazana, Pujol i Frigola pels vencedors, i el dels vençuts per Gimbernat.

EL GLOBO

ES LA CASA MEJOR SURTIDA
EN EL RAMO DE CALZADO

Espectacles

per DON SERVANDO

Cine Jardín

El plat fort del programa, el constituïa la presentació de la companyia de varietés "Sajor Reyes".

El mentat espectacle va complaure a l'auditori que va passar una bona vetllada amb les dames de Luisita García; amb les cançonetes de "Eladdy" i Amalia Rojas; amb els balls moderns de los "Hermanos Reyes" i amb els xistos de "Espinito".

La pel·lícula "Un tipo bien", també va satisfer la concurrència.

Sala Edison

Un veritable aconeteixement constituïa la presentació del Crak Follies Pyl i Myl. Aconseguir omplir la Sala Edison tres representacions seguides, vol dir alguna

cosa. Cal dir que no va pas defraudar-nos. Encara que no várem trobar prou justificada la propaganda, com també creiem que sense tal propaganda no s'haurien aconseguit els plens però en canvi l'èxit hauria sigut més sorollós. També trobarem la primera part excessivament llarga i repetida. La segona part sigué veritablement la que s'emportà el favor del públic.

Arsenio Becerra, el ballarí americà, sigué, junt amb l'orquestrina, la part més rellevant de l'espectacle.

Sepefre, l'excèntric va plaure'ns cantant i dançant couplets. En el demés, el trobarem massa treballador.

Molt bé la cantatriu Soliteza, gentils la parella Pyl i Myl i discrets les deu "Girls".

La cinta "La Condesa loca" interpretada per l'inquieta Dina Gralla, va satisfer-nos com a complement d'un magnífic programa.

Casino Menestral

El debut de la companyia Eduardo Cabré, de la qual en forma part la primera actriu Mercedes Fernández, sigué brillantíssim.

La nova companyia va presentar-se amb tota dignitat, i l'estrena de "Les llàgrimes d'Angelina" del poeta Sagarra, constituï un triomf per l'autor e intèrpretes.

De l'obra en direm que es tracta d'una comèdia molieresca, fina, finíssima, amb unes guspises d'emoció que la fan més atractiva.

L'assumpte? Poqueta cosa... i precisament en això està el principal mèrit de Sagarra. Que amb tant poc assumpte pugui mantenir la atenció del públic durant tres actes. De tots els personatges destaquen per lo ben dibuixats, Berenguer, encarnat maravellosament per Eduard Cabré el qual va assolir una nit de triomf, ressaltant sobre tot el seu treball de veritable artista en el segon acte. Angelina, la ingènua damisel·la mimada per la sort... i que no sab que té, però que està malalta perquè uns interessats oncles ho diuen, va trobar una fidel intèrpret en la primera actriu Merceneta Fernández, la qual va

fer-nos pensar moltes vegades amb l'eminent Visita López.

L'oncle Felip, home de pocs escrúpols, disfressat d'home honrat i la senyora Claudia, la tia interessada que encarnà la notable actriu Mercè Bayona.

En fi; un bon debut que esperem que haurà convençent als amants del teatre, que es pot anar al Menestral segurs de passar unes bones i artístiques vetllades.

RELLISCANT

per G. BUCH

Deixeu per un moment, volgudes lle-gidores, el vostre polissoir per les un-gles, tanqueu el vostre estuig de mani-cura, i llegiu aquesta trista història que contenen els diaris. En una illa deserta del Pacífic s'hi ha trobat un europeu i un indostànic que hi vivien de la pesca i de la caça. Ells s'havien refugiat allà perquè havien perdut, tots dos, llurs mullers...

L'amor és una dolça obsesió que mata.

Es l'única il·lusió que dura i persisteix.

Es l'estel que ens condueix al camí on creixen les roses de la nostra felicitat...

Però no divaguem. Tornem a la nos-tra història.

L'indostànic, estimava en un país sal-vatge una dona que era el seu sol tresor, la finalitat de la seva vida cansada i nòmada, la joia que el feia viure. Sota la seva pell bruna i tatuada el seu cor batia febrosament per ella.

Molt més lluny, més enllà dels Oceans el blanc civilitzat havia jurat amor etern a la seva dolça multer, blonda i perfu-mada com una nina de cera.

Tots dos eren ditxosos amb l'ésser amat.

Gran fotografia Moderno Estudio

M. Sans

Ampliaciones y reproducciones de todos tamaños :: Vistas, retratos al óleo, carbón y otros :: Trabajos para aficionados
Retratos para carnets y kilométricos se entregan en el acto

CALLE CAAMAÑO, 20 (Plaza Palmera)

Teléfono, núm. 14

Figueras

Però la felicitat sobre la terra és la més odiosa de les ironies.

Una nit estelada, l'indostànic portà desesperadament vers una colina llunyana el cos de la seva companya morta.

I el blanc civilitzat, acompanyà, un matí de primavera les despulles de la seva encisadora muller al cementiri.

Els enterraren sota la terra freda llur somni el més bell, l'amor que era llur vida.

I quan ells retornaren, tots sols, a llur fogar, compregueren que la vida no era res sense l'ésser estimat!

I llavors ells se'n anaren lluny del record de la seva efímera felicitat, lluny de la mentida...

I sobre un roquicer batut per la mar, en el recolliment de llurs ànimes, ells cercaren, mes en va, en el alt cel, l'estela que els hi havia robat el seu Tresor...

Avui, volgudes llegidores, la major part dels marits que perden llurs mullers no van a finir llurs dies en una illa deserta.

Perquè l'amor avui no és més que un desig, una satisfacció, un passa temps, una costum...

El nostre món àvid de la bogeria del jazz, dels perills del flirt, i mateix dels estupefaents, no té temps de plorar un amor etern.

Tot ço que brilla és bell.

I l'ideal no és sinó el pensament superficial, variador i passager dels exaltats.

D'aquí, llegidores meves, que us dic de mai fer-vos il·lusions i de mai creure els juraments mentiders dels que se'n diuen els vostres enamorats.

La història de l'indostànic i del blanc civilitzat és una molt rara excepció. Fins i tot arribo a creure que és sols una invenció meva.

Llibreria

Batllosera

LLIBRES

LLIBRES

LLIBRES

Enginyers, 3 Figueres

Petit escenari

Avui l'obrim amb la parella de ninots que fem sortir. Els hem estilitzat potser un xic massa. Voldríem que sempre retratessin quelcom. Però és el que deia Peius:

"No tothom qui porta gorra és lo moço de la torre".

Així que llegidors i miradors nostres, treieu-ne el suc que volgueu, i més del que hi posem, que de caldo a nosaltres no ens en sobra per vessar. Volem dir-vos amb tot això, que són vuits i nous —(8, 8, 8, 8,) i (9, 9, 9, 9,)—i cartes que no lliguen, que tots aquells, o aquelles, que tinguin afició al llàpic i desitgin veure's publicats als seus ninots amb algun acudit d'aquests que vegades suren a flor de llavi, o que es pesquen volant sota els arbres de la Rambla, o baix la llosa d'un balcó quan cauen quatre gotes, PODEN enviar-los a aquesta Redacció que si ho volen, seran publicats com s'ho mereixin i amb el torn rigorós que els correspongui.

Per tant, ja està dit: els acudits que valguin una llapicerada, no tardeu en recollir-los, que sortiran a veure la llum sota les vigues de la teulada que cobreix LA GALERIA.

Esperem, doncs les ocurrencies de nostre poble que és d'enginy, té traça i habilitat, i no duptem que aprofitarà l'avinentesa d'aquestes planes que li oferim, amb salut.

Ço que passa ben sovint

DECLARACIÓ ROMÀNTICA:

RESPOSTA DISSIMULADA

Els genolls posats en terra i les mans juntes en creu, escolta'm l'amor Maria sota la lluna que ens veu. A la nit, quan jo somnio, cobert de mantes el llit, hi tinc fred perquè tremolo pel foc que em dona neguit. —Doncs no et refredis Pepito, si és que t'abrigues tan bé; jo quan somnio, no dormo, primer penso amb el braser.

RELOJERÍA Y FINA MECÁNICA

Bernardo Abenza

(Sucesor de Jerónimo Batlle)

Reparación de Relojes y aparatos de alta precisión.—Taxímetros.— Contadores kilométricos.— Voltímetros.— Gramófonos. Todas las reparaciones son garantizadas

Rutlla, 27

FIGUERAS

Qui em compra el cor!...

SARDANA (1)

per S. TRULLOL PLANA

Qui vol comprar-la la gran lluernà?...
Qui vol comprar-me'l, que em venc el cor?
Semblarà un astre de llum eterna,
serà una llàntia doblada d'or
i el qui l'encenga dins sa caverna
sabrà el que és vida i el que és amor.

Amor, guspira ardenta
que encén carn i esperit...;
paraula omnipotentia
que ens alimenta,
que ens atormenta
de dia i nit.

Amor ànsia infinida
del cor i el pensament,
dolcíssima ferida
que ens fa la vida
tota entristida
d'enyorament.

La Vida...! dona adorada
és ton sospir que el vent em dâ,
és ser besat de ta mirada,
és fondre's l'ànima per tú...

Mes si l'amor també és tristesa
i si la vida és tot dolor,
a qui fa llum la llàntia encesa...?

Qui em compra el cor...?

Qui em compra el cor...?

Qui em compra el cor...?

(1) Musicada pel mateix autor.

Farmacia Castellví

Plaza Triangular

Figueras

ANALISIS - ESPECIFICOS

Estufas de desinfección a disposición de la clientela.

Medicamentos y Ortopedia

ACEITES Y GRASAS MINERALES

-:- LUBRIFICANTES -:-

La Comercial e Industrial Española S. A.

Especialidades para los Autos y Maquinaria Industrial y Agrícola

Riera Magoria, 159-Barcelona

Agente provincial: J. Ruhi - Subida Catedral, 4

GERONA

Ramblejant

per KOLIN

■ L'Electra sempre serà un bellugadís amb gràcia. Perxò ella és la sal de casa nostra, i vegades fins el pebre picant.

■ Ai! caratsus!, en Fèlix Puentedura, se'ns ha tornat romàntic, o romance-ro, que són força sinònims.

Ens deia versos mentre passàvem, i de l'Espronceda! Però el més trist és que que la Carmuncha Tomás se pensava que va per ella.

Res, Carmencita, res. El noi estava sol-sament inspirat.

■ Quan érem petits ens dalfem per la xacolata. Què vegades el calaix de tau-la quedava buit! Però ara, ens dura per-xò, la llepoderia; i també per les nenes, que són golafraries majors. N'hi han que tenen el nervi de fer-nos sentir les il·lusions dels petits i grans! Semblen aquells «xacolatinets» que ens cruspíem de menuts.

Si poguéssim deliciar-nos amb ell!

■ Quants n'hi ha que festejen, què en festejariem de coses!

—Què tal Clotilde, en coneixes algun?

■ En coneixem que no en tenen prou amb a casa, que per «corridos» se'n van a la capital.

Pillastres! què hi trobeu!?

Què hi diuen en Trilla i Ribera?

■ No tot és ramblejar per la nostra Rambla, també pot aprofitar-se l'estona als cines!

Així deuen pensar en Joan i la Mercè?
Què m'hi dius, Peret?

■ Ara si Maria Josepa que te'n sabem un! Passa per casa que te'l direm. Porta la gabardina tan neta, que sembla nova de trinca.

Això de trinca és un dir.

■ El noi està pensirós, pobret! Formall!, n'hi ha per estar-hi. Això entre «comillas».

■ Quatre marrecs que encara no tenen pel moixí al bigotí, volen fer l'aleta a les germanes de la parentela

Apa! cap estudi, que el mestre es fa vell.

Són per gent de més altura, menuts, aquestes xicotes!

■ Mari i Pilar H., dues donzelles que enamoren. No són pocs els que se n'han fet «corredors» per llur gentilesa.

■ Pilotes van, pilotes venen! Espectadors elegants que «marquen». Ronda de damisel·les que juguen al tennis i fan patir.

Celia, les Tomás, les Alvarez, etz.
Quin pessic!

Vila Sabater DENTISTA

FIGUERES

■ N'hi ha que no en tenen prou amb el nom i la «cara», que fins se fan «manzana» la clepsa.

Massa pelat, home, massa. E? pi maco?
Què faria Jacques, l'artista, si tothom fes com tu.

■ En Pitico i en Perico sortiren dis-sabte de setmana russa per caçar ànecs silvestres. I sabeu, varen arreplegar tres o quatre llacsones.

■ Repunt menut, embastes llargues; màquines de pistò, però, ai! les noies!, encara més pistonudes.

Raó social, al carrer dels Enginyers.

■ S'ha de fer la guerra als acaparadors. Mireu que en un sol matí n'ha acompanyades tres.

Es clar com que és allò de «tomas» l'una, «tomas» l'altra... i nosaltres a l'es capsa.

■ Bravo!, Viñas!, ets un trumfo i per carambola et trobes al costat de la que vols. Eh? noi!

■ Portem l'estadística dels barrets forts. Aquí perxò només n'hi ha un que se'l turnen tres.

■ Els conductors s'atabalen davant les xamoses damisel·les de la ciutat!

Sinó pregunteu-ho a la formosa Thomas, que l'atropellaren.

Per sort la simpàtica Juanita no va pendre mal.

■ Entre nosaltres es veu que es fan concursos de bellesa. Però d'amagat!

Vàrem sentir que la «Mis Mongeta Tendra» era la Teresita Pi; «Mis Pera», la Remei Plujà; «Mis Fava», Purita Pintor; «Mis Taronja», Rosita Torrent, i la «Mis Cacahuet» es donà de baixa en tan important concurs, degut a la seva extraordinària formosor, car diu que amb el temps vol arribar a ésser «Mis Universo», i ens sembla que n'hi ha per temps.

■ De Girona no venen pas solsament galans, sinó mireu com entre nosaltres hi tenim la formosa Merceditas.

Perquè te'n vas, ara que ja t'estimen!

■ Com una carícia de brisa fresca ens ha voleiat davant els ulls la ingràvida figurina de la gentil Teresina Ráfols. Què força temps hi estigui.

■ Hom se n'«Adon» quan menys hi pensa. Però, consti que és guapa!

No totes les Conxites poden sombrejar, i amb autèntica tristor. Ja passarà, però. —I els altres?

■ Clares, o no clares, s'han de cantar les «verdades».

Pengim, penjam, els botons de la trinxera se li en van. Què no tens cosidora!

Tantes nenes que t'estimen! Lluís, te has de casar!

■ Tota una colla de «joves», de joves i vells, li fan l'ullet a les artistes i a les que no en són.

Després diran que no serveixen per res els «palcos». Eh?, que tenim raó quan són proscènics?

Paquita Sellas

MODISTA

Profesora de Corte Sistema Martí

Perçlada, 49, 2.º Figueras

COMPRESUS CALZADOS EN
"EL GLOBO"

Empresa de autos "GREGORI"

Plaza Pi y Margall, 4

FIGUERES

Líneas de ómnibus: Figueras-Rosas-Cadaqués; Rosas-Vilajuiga; Puerto de la Selva-Llansá
 Servicio de automóviles Hispano-Suiza — Omnibus para excursiones — Taxis de alquiler — Venta de Gasolina — Teléfono número 30.

Gran stock de cubiertas y cámaras de las marcas «Dunlop» y «Bergougnan». — Agente exclusivo en esta plaza para la colocación con prensa de los macizos «Bergougnan».

Lluís Sala Oliveras

Consultori mèdic d'instalació moderna

HORES DE CONSULTA: Matins.—Tots els dies menys els Diumenges de 11 a 12 i mitja.
 Tardes.—Els Dimarts, Dijous i Dissabtes no festius de 6 a 7.

Plaça de Catalunya (del Gra) ————— Figueres

GRAN DEPÓSITO DE PIEZAS de Cemento Armado

Lavaderos portátiles desde 100 a 500 litros.—Depósitos para agua, vinos y licores desde 100 a 1.000 idem.—Grandes tuberías de cemento portland para riegos y alcantarillados con existencia de 10 a 60 cm. de diámetro.—Fregaderas de granito de varias formas y medidas.—Lavamanos frontales y rinconeros.—Asientos para retretes de varias medidas y toda clase de objetos del Ramo.

FELIX TORRES-Muralla, 8 FIGUERAS (Ampurdán)

BANCO de FIGUERAS

DE L. VERGÉS VILANOVA

CAMBIOS DE MONEDAS — VALORES — SUSCRIPCIÓN A EMPRESTITOS — CUPONES — GIROS — IMPOSICIONES Y DEMÁS OPERACIONES DE BANCA.

CASA DE CONFIANZA, ECONOMÍA Y RESERVA

D'UNA VIDA UN CONTE

per JAUME TARRADAS

Pobre infant! Sol, ben sol, sense que ningú li conhorti el dolor, es troba en la cambra on havia sentit la veu amorosa del seu pare, allí, on havia copsat la suau manyaga de la seva mare. I ara! Les quatre parets semblen enllutades com si sentíssin quelcom del dolor que ha fet presa d'aquesta cambra.

El senglotar del pobre infant es deixa sentir com un gemec. Recorre la casa, com en el buit del no-res.

Es ell conscient amb la dolor? si!... Plora!... i la veu del pobre infant senglota amb un plany de... Mare!

Ell, mai havia vessat cap llàgrima, i no s'ho creia que la seva mare fos morta, fins que la buidor de la cambra se li mostra sens una llum, i no va sentir la seva parla. Mig idiotitzat té la rialla dels llavis. En la rialla hi ha l'expressió del dolor.

Mira el poble darrera el seu pensament...

La monotonia l'atueix, l'entrellat dels carrers li lliga l'ànima, mes, que hi faria sol en la cambra, si cada cosa que veuen els seus ulls és un record llunyà, d'un crit, d'un reny, d'un bes, d'una rialla, que hi faria sol en la cambra.

El grinyolar d'una porta trenca la quietut fins on ara hi tenia estada. L'infant, la dolor, la rialla!

Uns ulls que miren, hi diuen, adéu! Tu illit que m'acotxares on els besos dels meus pares eren tot amor, ahir acotxa-

res la meva mare amb el son etern, l'únic ésser que em quedava, adéu! i tu l'espill que reflecties la meva rialla, avui reflecta el meu dolor, adéu! Adéusiau a tots que em feu penar la meva ànima, adéusiau!

Un troç més de vida s'endinza en la immensa cambra del món, idiotitzat sens alliberament del dolor.

Rialla hipòcrita! la gent passa despercebuda d'aquest dolor: i les veus del destí amb ironia li diuen: Comediant!! Pels camins de la miseria hi ha un altre vagabon, idiotitzat, obsessionat i brut... Parla al no-res... Cambra... Mortalles... Pares!! Dugues llàgrimes treixen l'idiotisme dels seus ulls. D'un infant orfe. Misèria amb l'home.

Bibliografia

per P. P.

"Excursionisme i Ciutadania".— F. Pujol i Algueró. Barcelona, 1930.

El nom de Pujol Algueró és ja molt conegut a Catalunya pel seu desvetllament en pro de l'excursionisme. La seva publicació anterior a la que ens ocupa, "Orientacions d'Excursionisme", ha assolit un èxit ben falaguer entre la joventut aimant d'aquest esport, que ca-

da dia es manifesta amb més intensitat a la nostra terra.

Aquest nou opuscle de F. Pujol i Algueró, comprimit en 69 planes atapeïdes i sucoses, ens ha demostrat novament la valor cultural que en aquest sentit posseeix el referit autor. Propala en ell l'excursionisme moral i intel·lectual, és a dir, el que té de posseir l'excursionista per entendre i penetrar la Natura. Dóna a conèixer en el decurs del llibre la pauta necessària i imprescindible per a la perfecció d'aquesta útil diversió, tant desenrotllada en els països més civilitzats del món.

És, certament, un manual que cal llegir amb detenció per tal d'assimilarse'n llurs consells, doncs l'excursionisme no es conté solsament en caminar i treure el fetge per la boca pujant i baixant muntanyes.

El prologuista d'aquest llibret, F. Maspons i Anglasesell, diu ben encertadament en aquest respecte:

"El present llibre, doncs, del Sr. Pujol i Algueró seria un dels que mereixen una fèrvida acollida encara que quedés reduït als tres mots del seu epígraf "Excursionisme i Ciutadania".

Amb el sol fet d'aixecar als quatre vents aquesta bandera, hauria acomplert una gesta mereixedora de sincers aplaudiments.

Vila Sabater

DENTISTA

FIGUERES

Tallers de fundició i construccions mecàniques

MOTORS A BENCINA OMNIUM - FITA a refredament per aire

GRUPOS MOTO-BOMBES

ELECTRO BOMBES

NORIES DE ROSARI

Lluís Fita Salvatella

FIGUERES

dít, es torní a demanar judicialment, ans que l'adversari s'adelanti per a vendre-la o per a donar-la (1).

Declaren així mateix aquestes lleis godes que el qui era possessor durant trenta anys d'una cosa i per res se li havia reclamat en aquest període de temps, no hi havia motiu a pledejar-la. Vegis doncs com moltes de les lleis que encara avui es regeixen, ja fa deu segles seguien observant-se. El Dret romà, tan arrelat a Catalunya, recopilà en el seu admirable Corpus moltes d'aquestes clàusules re-motíssimes.

En l'any 1063, el comte Pons d'Empúries i sa muller Adalez, fan donació de varies terres al cenobi de Sant Pere de Roda per commemorar l'entrada en éli del seu fill en Pere. Aquestes propietats eren molt extenses i llindaven amb els bens del convent, tinguent per límits, de cara a tramuntana, la Selva de Sant Romà (propietat dels comtes) fins a Guardiola, i d'allí, per Orient, fins a un lloc que deien Subiradells (terme de la Selva de Mar) i a l'església de Sant Esteve, pujant per la muntanya del Mirall i descedint fins els Collells. Donaven aqueixes terres al monestir reservant-se però l'ús de fruit. Per aquest ús de fruit i per commemorar l'ingrés del fill que refugia les banalitats mundanes per a formar part del Cabildo de Sant Pere de Roda, prometien donar cada any un banquet als monjos en el dia de Santa Margarida. ("Et per ipsum usufructuarius quod retinemus ubi per unum quemque annum donemus censum id est refecionem unam optimam ad Monachos Sancti Petri in die Sanctae Margaritae") (2).

La mateixa confirmació fa més tard el comte Pons Huc a l'abat i monjos de Sant Pere.

A l'any 1065 Felciana, vídua de Ricoff, els hi fa donació del castell i de la vila de Beranie, radicada en el comtat de Ribagorça, amb tots els homes, dones i drets (3) i en 1079, Eleusar, fill de Mi-

(1) "Si quis rem quae est per iudicium repetenda priusquam adversarium suum judicialiter superet vendiderit vel donaverit".

(2) Marca, col 454—Villanueva, vol. XV, app. XVI—Simon de Ponce, obra i lloc citats—També en Parla Merino a "España Sagrada", en el vol. XLIII, p.º 353.

(3) Monsalvatje.—Obra citada, p. 26.

ró, dona els elements necessaris per a bastir el cenobi de Sant Pere de la Calçada, dintre els termes del castell de Cervera (1).

Villanueva transcriu en l'Apèndix XVII del seu llibre "Viaje Literario", un curiós document tret de l'arxiu del monestir. Un dia el seu abat anà a sa casa de Llànsà (avui propietat de Ricard Clarà). Els servens de l'abat, anomenats Guitart Agan, Arsendis, sa muller i el seu fill, oprofitant el seu sèn li robàren l'or i la plata que portava. L'abat acusà als servens, que negàren rodonament; però no poderen escapar-se del "Judici de Déu", que es celebrà en l'església de Sant Feliu de Vilajuïga. En éll es feu la "prova de l'aigua bullenta", que consistia en ficar la mà de l'acusat en una olla d'aigua en ebullició. Feta aquesta prova, sellàren els jutges la mà del processat i als tres dies aparegué aquesta, com era de suposar, amb signes evidents de cremadures, per lo qual el declararen culpable.

En les festes de Sant Pere i Sant Feliu, de la Resurrecció i de la Santa Creu de Maig, quan solien escaure's en divendres, s'atorgaven gràcies i perdons a tots els fidels que acudissin a Sant Pere de Roda.

Era la festa dita "del Sant Jubileu", de fama universal, instituïda per aquests anys, per qual motiu la poso aquí, eni un ordre cronològic més o menys incert per mor de la discrepància que en aquest sentit observen els historiadors que d'ella s'han ocupat (2).

(1) Antoni de Bofarull, obra citada. vol. II. p. 379—Monsalvatje, obra citada, p. 27.

(2) Villanueva, obra citada, vol XV, p. 39-40—Pujades, obra citada, llib. XII, p. 3—Pella i Forgas, obra citada, p. 412—Monsalvatje, obra citada, vol. XV, p. 12.—El més autoritzat d'ells, Villanueva, diu en aquest respecte: "Atribúyese su origen al Papa Urbano II, quien expidió un breve apud Urbem veterem idus Januarii pontificatus anno II (1088), en que concediendo varias indulgencias parciales a los que visitasen la iglesia del monasterio en las fiestas de San Pedro y San Félix, de la Resurrección y todas las de la Santa Cruz de Mayo, todos los años que cayese en viernes, y su octava. El original de esta bula no existe, sólo quedan algunas copias, pero hace mención de ella el Papa Julio II en las letras de comisión que expidió en 1508 para averiguar la causa porque algunos obispos se resistían a su publicación. Lo que yo puedo asegurar es que estuvo en práctica hasta el año 1697, que fué el último de los dichos jubileos".

En aquestes lluïdes festivitats era quan es palesava l'esplendor que en menys de dos segles havia assolit el poderós monestir de Sant Pere de Roda, aixecant-se altívol damunt l'imperi absolut i la il·limitada supèrbia dels rebels comtes d'Empúries. Hi assistiren bisbes, abats, comtes, senyors de Catalunya i de França, amb gran seguici de fidels. La muntanya de Roda era un formiguer de gent de tot estat i condició, que ascendia en una inacabable processó vers l'inclit santuari. Xocaven en aquells indrets els més rars fonemes dels pagesos de la Vella Catalunya, aferrats a la gleva i a les tradicions brillants de la terra, i els dialectes naixents d'una i d'altra banda del Pirineu... Pel camí de Pau i de Vilajuïga pujava lentament la inestroncable cavalcada dels senyors muntats en cavalls abrivats; de dones enlliterades i conduïdes per revinguts servents; de freres i fills humils de la castigada plebs. Els reconcs més amagats de la selva milenària que s'estenia del Cap de Creus devés Delfià i Roses i que colgava tots els indrets de la muntanya, eren teatre d'un aldarull insospitat, La processó, de prompte, es trobava davant les portes fortificades de Santa Creu i transjava lentament, sorollosament, pel seu carrer que anava de Nord a Sud. A la sortida ja oviraren la massa grisenca i opulenta del cenobi imponent, tant afavorit per reis i sants pares. El "signo" llençava a l'aire engalanat de festa, saturat d'un alt optimisme religiós, els seus cànctics de joia solemniàl, repercutint per valls i muntanyes, perdent-se enllà del mar, aplegant els fidels al temple revestit de les seves més aparatoses gales.

Molts dies abans ja la multitud no cabia a les cases dels peregrins que el cenobi posseïa, esbarriant-se pels poblats propers.

En el dia assenyalat, l'abat de Sant Pere, investit dels distintius conferits per la Seu Romana, sortia del cenobi per la porta que conduïa al claustre amb el seguiment de monjos. La nobleza l'esperava a la plaça que davant d'ella s'obre. En processó descendia per l'escala que porta al pati del temple, el bàcul a la dreta, el martell a l'esquerra, deturant-se davant la porta de ferro de la Galilea, tapiada per darrera, donant amb el martell tres cops a la paret.

La festa era començada. La comitiva entrava a l'església pel forat que en aquella s'havia fet.

ren greus censures contra els comtes que retenien indegudament els bens propis de l'Església.

L'abat Pere (1008-1030) (1) agregà al monestir les esglésies de Sant Julià i de Santa Maria, donades en 1029 pel bisbe de Girona, i en 1030, per quatre unces al comte Huc d'Empúries, una extensió de terres que l'indaven amb les propietats del monestir, des del lloc anomenat Tres Freres fins al port de Iunguls (Roses). Entre els dos extrems hi havien citades les cales de Port Long o Cullb, Cap de Creus ("alibi montem crucis hodie cap de creus"), Port Lligat i Cadaqués ("quod Franci vocant Capdequier") (2).

La importància del monestir va creixent de dia en dia. Ja res no poden fer de mal els poderosos de l'Empordà a aqueixos homes que fortifiquen llur estada, rodejant-se de marlets i de torres de defensa. El nom de Sant Pere de Roda obté una preponderància ben justificada i de tot arreu li reten homenatge. Bernat, Bisbe de Béziers, son germà i sa família li donen en 1053, en temps de l'abat Pere Dalmau (1040-1054), un extens alodi en el comtat de Tolosa i en territori del castell de Foix, i una vinya a la vila de Loar (3).

A l'any següent i en el mes d'octubre, es celièbrà un interès sant judici davant del comte Pons d'Empúries, entre el referit abat de Sant Pere i un tal Berenguer Odonis respecte de la possessió d'unes vinyes radicades a la Vall de Moroni, que un clergue anomenat Brandonius havia cedit al monestir i que Odonis reclamava com a seves. El comte Pons, assistit pels nobles i vassalls, declarà que aquelles vinyes pertanyien a Sant Pere de Roda, per lo qual recità un sinodial del concili de Toledo que diu que cap poderós, ja sigui clergue o laïc, que es trobi despullat de llurs bens, pot jutjar ans de que aquestos no li siguin tornats íntegrament (4). Cità també les lleis godes que manifesten que si alguna cosa està en entre-

(1) Vegi's la llista d'abats en el capítol VI.

(2) Marca.— Obra citada. App. CCII.

(3) Marca.— Obra citada. App. CCXXXVII.

(4) "Nullus potens, clericus aut laicus nudatus à rebus suis audeat judicare nisi prius illi restituantur ad integrum omnia quae illi tult".

LICEO "MONTURIOL"

Caile Pep, 9 y 11 - Tél. 166

FIGUERAS

CENTRO DE ENSEÑANZA FUNDADO EN 1913.

Los éxitos alcanzados por este Centro son la prueba más elocuente de la índole de la labor pedagógica desarrollada en el durante sus diez y seis años de existencia.

Excelente presentación.—Profesorado competente, titular.—Seriedad máxima.—Disciplina por conocimiento de la naturaleza psíquica del alumno.

Internos, medio pensionistas y externos.

Clases a señoritas en locales aparte.

Manufacturas Cuero Tosas S. A.

TOSAS

MARCA REGISTRADA

Surtidos al cromo especiales, Correas, Tiretas, Cables, Tacos,
Tiratacos, y todos los artículos en cuero crudo y curtido para
: : : : la industria : : : :

Despacho en Barcelona:
AUSIAS - MARCH, 21, PRAL.
Teléfono: 13874

FÁBRICAS EN BLANES:
(Provincia de Gerona)
Teléfonos: 15 y 32

Banco de Crédito Ampurdanés

S. A.

Corresponsal de los Sres. Soler y Torras Hnos.

Efectúa todas las operaciones que integran la

BANCA - BOLSA y CAMBIO

NOTAS

DE LA CIUDAD

Momento

La muerte de D. Miguel Primo de Rivera viene a poner un epílogo insospechado y trágico al desenlace de la Dictadura. De las encontradas opiniones sobre la personalidad del Dictador contrasta visiblemente la casi general apreciación al hombre dotado de buenos deseos y ferviente patriotismo.

Como a César le deseamos el justo tributo que merezca. Aquel acabó con la República, creando el Imperio.....

HAN sido detenidos por la policía francesa en Perpiñán, dos de los penados últimamente fugitivos de la Penitenciaría del castillo de San Fernando en nuestra ciudad.

Se asegura que será pedida la extradición.

LA brigada municipal está procediendo a la recomposición del piso de algunas calles que lo necesitan, entre ellas la de Cervantes, después de haber estado en la de Prat de la Riba (Ancha) que ha quedado en inmejorable estado.

EL pasado jueves llamó bastante la atención un anuncio automovilístico de la casa Hutchinson, consistente en un muñeco móvil de tamaño gigante, figurón representativo del anuncio neumáticos Hutchinson.

EL mismo día, habiéndosele caído a una de las mujeres que acuden al mercado de pollería, cinco pesetas en un sumidero de la esquina de

la calle de San José, con muy buena voluntad procuró la pesquisa del valor perdido, el peón municipal señor Soler Esquena.

EL próximo viernes se constituirá por elección la permanente del Ayuntamiento. La integrarán los Sres. Jaume (alcalde) y Pujulá, Vergés, Sans y Monegal, como tenientes de alcalde.

--- ENSEÑANZA DE IDIOMAS ---
Mecanografía Taquigrafía. Traducciones. Copias a máquina.

Precios especiales para alumnos en grupo.

Progresos rápidos, exposición metódica, disciplina y seriedad.

Perelada, 18 2.º Figueras

TENEMOS noticia de que los carniceros están recogiendo firmas al objeto de que les sean rebajados los arbitrios del Matadero. No dudamos que si obtienen la rebaja será en beneficio del público, que es quien paga siempre.

ENTRE las firmas que estos señores carniceros han conseguido, ha caído nos dicen alguna que de haber notado el rizo o caracolillo añadido en la instancia que presentan, no habría figurado.

Tiene razón quien nos hace notar su objeción, pues las cosas deben hacerse claras, y no con doble sentido. Jugar con fuego es malabarismo, y si no se es nigromante puede uno quemarse los dedos.

Además nunca está bien pretender molestar a tercero, y menos cuando éste es humilde.

**Banco de Crédito
Ampurdanés S. A.
FIGUERAS**

BANCA — BOLSA — CAMBIO

Negociamos los Cupones
del as Deudas del Estado

VENCIMIENTO 1.º DE ABRIL

HA salido el lacero municipal para la recogida de perros vagabundos.

COPIAS A MÁQUINA-Perelada, 18, 2.º

A PESAR de la abundancia de lluvias que hemos tenido y de estar cuantiosos todos los manantiales, resulta paradójica la realidad de no tener agua ninguno de los pisos de la parte alta de la ciudad.

FELICITEM corralment al nostre bon amic i distingit arquitecte, Emili Blanch Roig per la reintegració de totes les atribucions pertanyents al seu càrrec d'Arquitecte provincial, que se li havien pres en els darrers temps de la Dictadura.

Aquest acord ha estat un dels primers dictats per la nova Diputació.

GRACIAS a las actividades que despliega el entusiasta taurófilo y empresario don Mario Gelart, tendremos para las próximas Ferias y Fiestas de Santa Cruz un soberbio número de cartel.

Vendrán, ciertamente, de lidiadores Barrera, Fuentes Bejarano y José Pastor, cuyos nombres son una garantía de su maestría.

Los toros serán de una de las más afamadas ganaderías.

Felicitemos con la noticia al infatigable empresario, que con sus desvelos y empresa consigue siempre que sea el día de toros para Figueras, el mejor de los días de fiestas.

Esperamos ver como este año se le secunda espléndidamente. Por nuestra parte, no le faltará concurso.

EL taller de ebanistería Vilanova, en sus departamentos de exposición, presenta, especialmente en el central una habitación del más depurado gusto moderno.

LOS grandes conciertos y las audiciones clásicas, los venimos oyendo acentuadamente desde que Atwater Kent ha sido impuesto por la casa Tort.

Sastrería SANCHEZ

FIN DE TEMPORADA PRECIOS INCREIBLES

**Gabanes confeccionados
a cualquier precio**

TRAS penosa enfermedad ha fallecido doña Francisca Campdepadrós, esposa de nuestro amigo don Antonio Llauradó, a quien testimoniamos sentido pésame en tan grave tribulación.

FELICITAMOS a todos los Pepes, Pepitas, Josés y Josefas, muy entusiastamente en la festividad de su onomástica.

NUESTROS buenos amigos, el matrimonio Soler - Blanch, se han visto, por primera vez, padres de una hermosa niña.

Cordial enhorabuena.

Propietaris i Mestres d'obres

Exigiu als magatzems i al vostre guixaire el legítim i acreditat guix de Mayà, en **sacs precintats**, de l'antiga guixera d'En Sans, de J. Batlle, que és el millor i el més consistent que hi ha.

LA conferencia desenvolupada en Atenea, per D. Federico Camp, bajo el títol "Les fites de l'invasió napoleònica", vino a demostrarnos una vez más la casi exclusiva competència que tiene el conferenciante en esta suerte de asuntos històrics.

Su erudita disertación no defraudó, como ninguna de las suyas, a la selecta concurrencia que le prodigó merecidamente sus aplausos.

ESTA tarde, a las 3 i media en el campo de la Unió Sportiva, se celebrará un interesante partido de fútbol, entre el potente equipo Darnius, F. C. y el local Comerç F. C.

Encuentro que promete ser disputadísimo dada la valía del club visitante.

HEMOS oído que los vendedores ambulantes tienen en tratos un campo cercado en nuestra ciudad para convertirlo en plaza particular de sus ventas, vista la actitud del actual Ayuntamiento que no les quiere atender en nada, como otros hicieron, según dicen ellos.

Nosotros creemos que el Ayuntamiento recapacitará y encontrará una fórmula con que armonizar los intereses de esos industriales y el comercio ciudadano, pues ello bien lo merecemos los clientes de todos, que al fin y a la postre, es el público siempre el pagano.

SE nos asegura que tendremos corrida de beneficencia a favor del Hospital el día de Pascua de Resurrección.

Entre la afición tomarán parte los distinguidos aficionados Sres. Foronda, Torres y Girona.

En este festival entendemos que no sobraría como prólogo una batalla de flores que debería realizarse dentro el redondel, y así podríamos ver una vez más como lucen nuestras bellas conciudadanas.

PARA solemnizar San José, el Foment de la Sardana ha organizado una audición en la Rambla.

PARA próximamente se anuncian los esponsales de la muy bella señorita María Gorgot con el distinguido fabricante de Palafrugell, don José M.ª Denis.

Plácemes.

De la Comarca

DE CASTELLO D'EMPÚRIES

Per l'importància del que diu, copiem la següent correspondència del nostre poble a «La Publicitat» del dissabte:

Els concellers de l'última elecció popular, senyors Arlá i Plá el dia 27 del mes de febrer propassat varen fer un prec a

la Permanent i particularment a l'alcalde senyor Antoni Garrigolas, demanant-li (que per a poder assabentar-se de la marxa del municipi, fiscalitzar els seus actes i ensems poder-ho comunicar als veïns, que són els qui paguen, i, per tant, tenen dret a saber-ho), una sessió extraordinària del ple.

Però els senyors de la Permanent, segons sembla volen fer ratlla i compte nou, i el passat, passat. No obstant, varen reconèixer que si haguessin estat vexats, perseguits i empresonats com els senyors Arlá i Plá i altres companys, potser també demanarien que es fes una revisió de l'actuació dels Ajuntaments de la Dictadura.

Senyors de la Permanent: no és això el que esperava de vosaltres el poble. El poble vol que es faci justícia. Que se li digui on és aquell llum elèctric que el poble ofrenà a l'últim Ajuntament popular perquè l'administrés. Volem conèixer el projecte, contracta i empresa per a la portada d'aigües fins al dipòsit, que s'exigeixin responsabilitats si hi ha lloc, caigui qui caigui, car la prova que es féu el dia 6 del mes que som ens fa dubtar de la qualitat del material, de l'aptitud de l'empresa i de l'actuació dels Ajuntaments i secretari que hi intervingueren, puig no compremem que tots els junts i empalme de la tuberia estessin en males condicions... Volem que s'enllesteixin amb urgència les aigües, car, les fonts, des que es parla d'aigües, s'han infectat, i ensems, la font d'«En Nyago» també ho està.

—Fa pocs dies que la filla del nostre alcalde, volgué ésser curiosa d'anar a llufegar les grans obres d'istil Exposició, del carrer del Pont, i tant s'hi emocionà que caigué de peus a un dels brolladors i sort que corregueren a son auxili els veïns de la barriada.

—Es troba entre nosaltres ben restablerta de salut, aquella xicoteta tan simpàtica i formosa que es doleix per tot el que sigui blanc.

—Felicitem als empresaris del nostre teatre per l'interés que despleguen en portar-nos companyies. Ahir la de Mestres-Querol, demà la d'en Cabré.

—Sembla que els taxistes es volen dirigir a don Buscall per a que els expliqui el com i perquè abans tots els de Casa la Vila anaven a cavall, i ara tots van a peu. Don Buscall sembla també que ara diu res va en rodes dençà que res s'unta. El noi, creiem, o bé que fa el distret, o és que no té esment que aquesta temporada és anyada d'oli, i, diguis el que es vulgui, Déu l'n regarda una taca d'oli. No sabem si ens entenem, però sembla que el noi no s'embruta..., si és per poca cosa... Sinó per més informes amb això de les taques d'oli, don Onofre Pont de Cadaqués, que coneix fins els esquitxos, o en Guerra, actual batlle de Roses, o en Soler o en Paltré.

C.

Tipografia IDEAL, Muralla, 4 - Figueras

EMPRESAS DE CONSTRUCCIO D'OBRES

per tot arreu

TOMAS ESPIGULE

Projectes i pressupostos

Lasauca, 10-Figueraes (Empordá)

LA MEJOR COLOCACION DEL DINERO

-:- BANCO DE LA UNIÓN MADRID :-:

Asociándose a nuestro Banco, además de constituirse un capital, jugará gratis todos los meses a la lotería Nacional y podrá tener casa propia en seguida, en cualquier punto de España.

Suscribiendo nuestro contrato, tendrá siempre automóvil nuevo.

Agencia para Cataluña y Baleares: Paseo de Gracia, 48, 1.º

BARCELONA

Representante en este partido: Jerónimo Barman, Perelada, 18 Figueras

Agente de las Compañías. «ZURICH» y «ROYAL», potencias financieras de primer orden en los ramos de Accidentes e Incendios respectivamente.

Consultas a cualquier hora del día.

M. CAMPS DALFO

Fábrica de bebidas gaseosas

Esclusiva "champanilla"

Cerveza de las mejores marcas

Pasteu izada con maquinaria moderna

La Junquera, 27

Figueras